

می‌فرماید شورای شهر مذکور با استفاده از خلاء قانونی و نظارتی، دقیقاً هر سال همان عوارضی که مورد ابطال قرار می‌گیرد را مجدداً وضع و برقرار کرده و تا این مصوبه در دیوان ابطال شود نسبت به وصول آن از طریق کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداری‌ها و اجرای ثبت اقدام می‌نماید. لذا چنانچه مصوبات از زمان تصویب ابطال و بلا اثر نشوند متخلف از آراء هیأت عمومی، هر ساله به هدف خود که وصول عوارض غیر قانونی است، رسیده است. لذا تقاضای ابطال مصوبات را از زمان تصویب داریم.

ب - مغایرت مصوبات شورای اسلامی شهر با آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری:
۱- شرکتهای نفت سپاهان، خطوط لوله و مخابرات نفتی ایران و پخش فرآورده‌های نفتی قبلاً هریک طی درخواست‌هایی ابطال مصوبات شورای شهر شاهین‌شهر در خصوص عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی را خواستار شده‌اند که هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به لحاظ مشابهت موضوع طی دادنامه واحد به شماره‌های ۴۱۹ الی ۴۹۳ - ۱۳۹۶/۵/۲۴ با استناد به ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده و بند الف ماده ۳۸ همان قانون، وضع عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی را خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شاهین‌شهر اعلام نمودند که متن کامل رأی جهت استحضار به پیوست ایفاد شده است.

۲- عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی مورد مطالبه از شرکت پالایش نفت اصفهان (پالایشگاه اصفهان) به جهت فعالیت شرکت مذکور در سطح ملی، عوارض محلی محسوب نشده و طبق قانون مالیات بر ارزش افزوده شوراها از وضع عوارض ملی ممنوع‌اند و در نتیجه شوراهای شهر تنها صلاحیت وضع عوارض محلی را با رعایت قوانین دارند و در مورد شرکتهایی که دامنه فعالیت آنها ملی است، صلاحیت وضع عوارض ندارند و این معنا طی دادنامه شماره ۲۴۵ - ۱۳۹۵/۴/۱ صادره در پرونده کلاسه ۱۰۳۳/۹۴ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در خصوص عوارض استقرار شعب بانکها که مورد مشابه می‌باشد، صراحتاً مورد تعیین تکلیف قرار گرفته است و هیأت عمومی دیوان عدالت در رأی خود، وضع عوارض محل استقرار شعب بانکها را با این استدلال که فعالیت بانک ملی است نه محلی، مردود دانسته و ابطال نموده‌اند.

شرکت پالایش نفت اصفهان نیز فعالیتش در سطح ملی است و ۲۵ درصد سوخت کل کشور شامل سوختهای اصلی نظیر بنزین، گازوئیل، نفت سفید، مازوت، ال پی جی و سوختهای هوایی در انواع مختلف را تولید و تأمین می‌کند و محصولات این شرکت در ۱۳ استان کشور عرضه می‌شود. بنابراین مصوبات مذکور از این حیث نیز با همان استدلالی که در خصوص عوارض استقرار بانکها به عمل آمده است، باطل است چرا که در جای جای قانون مالیات بر ارزش افزوده از جمله ماده ۳۸ و تبصره‌های ذیل آن، به طور خاص برای اشخاص حقوقی ملی، نظیر پالایشگاه‌ها تعیین تکلیف ویژه شده و وصول عوارض محلی از آنها منع شده است.

ج - مغایرت مصوبات شورای اسلامی شاهین‌شهر با قوانین و مقررات:

۱- مطابق اصل ۵۱ قانون اساسی و عموم و اطلاق این اصل «هیچ نوع مالیاتی وضع نمی‌شود مگر به حکم قانون» که البته مشروعیت قوانین نیز باید به حکم اصل ۴ همین قانون به تصویب شورای نگهبان برسد. پس وضع هرگونه مالیات که عوارض نیز یکی از انواع آن است، مجوز قانونی لازم دارد. از طرفی ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده در مقام تنقیح قوانین سابق (ماقبل خود)، وضع هرگونه عوارض و مالیات به جز مواردی که در آن قانون ذکر شده است را ممنوع اعلام کرده است. پس قاعده اولیه منع است و جواز وضع عوارض توسط شوراهای شهر از جمله تبصره ۱ ماده ۵۱ قانون مالیات بر ارزش افزوده، چهره‌های کاملاً استثنایی و خلاف قاعده دارد که باید بر قدر متیقن از آن اکتفاء شود؛ زیرا از دیدگاه فقها در مخالفت با اصل باید بر موضع یقین یا نص اکتفاء شود «یقتصر فیما خالف الاصل علی موضع الوافق (أو البقین)» بنابراین وضع عوارض تنها با مجوز قانونی و در محدود مقررات موضوعه که در فرازهای آتی خواهد آمد، امکان پذیر است.

۲- طبق ماده ۴ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰ که در قانون توسعه پنجم نیز تنفیذ و تکرار شده است، اخذ هرگونه وجه کالا و خدمات توسط دستگاه‌های اجرایی و عمومی به تجویز قانونگذار موقوف شده است. بنابراین اخذ عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی مغایر حکم قانونگذار است.

۳- مطابق ماده ۷۷ قانون شوراهای اسلامی و ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده که در رأی مورد اشاره هیأت عمومی دیوان عدالت اداری هم مورد استناد قرار گرفته است و همچنین مطابق بند ج ماده ۱۷۴ قانون برنامه پنجم توسعه و ماده ۱۴ آیین‌نامه نحوه وصول عوارض صراحتاً شهرداریها را مکلف کرده است که درآمدهای خود را بر عوارض نسبت به تولیدات و خدمات استوار و متمرکز ساخته و عوارضی

شماره ۹۶۰۱۵۰۸

۱۳۹۸/۵/۹

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۰۷۹۸ مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۵ با موضوع: «ابطال تعرفه شماره‌های ۶۰۱ - ۱۳۹۵، ۶۰۲ - ۱۳۹۵ و ۶۰۳ - ۱۳۹۵ از تعرفه عوارض سال ۱۳۹۵ شورای اسلامی شهر شاهین‌شهر» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۸/۴/۲۵ شماره دادنامه: ۷۹۸ شماره پرونده: ۱۵۰۸/۹۶

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکلی: شرکت پالایش نفت اصفهان با وکالت خانم فرشته احمدی‌نیا و حسین همت کار

موضوع شکایت و خواسته: ابطال تعرفه شماره‌های ۶۰۱ - ۱۳۹۵، ۶۰۲ - ۱۳۹۵ و

۶۰۳ - ۱۳۹۵ از تعرفه عوارض سال ۱۳۹۵ شورای اسلامی شهر شاهین‌شهر

گردش کار: آقای حسین همت کار و خانم فرشته احمدی‌نیا به وکالت از شرکت

پالایش نفت اصفهان به موجب دادخواستی ابطال تعرفه شماره‌های ۶۰۱ - ۱۳۹۵،

۶۰۲ - ۱۳۹۵ و ۶۰۳ - ۱۳۹۵ از تعرفه عوارض سال ۱۳۹۵ شورای اسلامی شهر شاهین‌شهر

در خصوص عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی و عوارض حق بهره‌برداری و افتتاحیه

محل فعالیت فعالان اقتصادی و غیر مشمول قانون نظام صنفی تولیدی - صنعتی واقع در

محدوده و حریم مصوب شهر را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده‌اند که:

«با سلام و احترام

به استناد مادتين ۸۲ و ۹۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری

درخواست طرح در هیأت عمومی و رسیدگی خارج از نوبت به موضوع شکایت، در هیأت

عمومی دیوان را به خاطر مسبوق به سابقه ابطال بودن مصوبات مورد درخواست ابطال

طی دادنامه‌های استنادی را داریم.

الف - گردش کار و شرح ماوقع:

شورای اسلامی شهر شاهین‌شهر در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۳ مبادرت به وضع عوارضی

تحت عنوان فعالیت فعالان اقتصادی غیر مشمول قانون نظام صنفی به شماره‌های ۲۵۰۱،

۲۵۰۳، T۵۰۳ و T۵۰۱ نموده بود و به طور غیرقانونی نسبت به وصول این عوارض از

شرکت‌های مختلف از جمله شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران، شرکت نفت

سپاهان، شرکت پخش فرآورده‌های نفتی ایران و شرکت پالایش نفت اصفهان (موکل) و

غیره اقدام می‌نمود تا اینکه اخیراً و طی دادنامه‌های ۴۹۱ الی ۴۹۳ مورخ ۱۳۹۶/۵/۲۴

هیأت عمومی دیوان این عوارض ابطال گردید لیکن شورای شهر مذکور به انگیزه درآمدزایی،

علی‌رغم ابطال این گونه مصوبات با بی‌توجهی کامل نسبت به آراء هیأت عمومی دیوان

عدالت اداری که در مورد همان موضوع صادر شده است مجدداً همان عوارض محل

فعالیت فعالان اقتصادی غیرمشمول قانون نظام صنفی را برای سال ۱۳۹۵ نیز با همان نام

و عنوان و در قالب تعرفه‌های شماره ۶۰۱ - ۱۳۹۵، ۶۰۲ - ۱۳۹۵ و ۶۰۳ - ۱۳۹۵ وضع

نموده و مراتب را طی برگ تشخیص مورخ ۱۳۹۶/۱/۱۶ به دلخواه و بر حسب مساحت‌های

غیرواقعی و مفروض خود مورد محاسبه قرار داده و آن را طی نامه شماره ۸۸۰/۹۶ ص -

۱۳۹۶/۱/۲۶ به شرکت پالایش نفت اصفهان جهت پرداخت ابلاغ کرده است. ملاحظه

نسبت به سرمایه‌های ثابت و اموال غیرمنقول وضع و وصول نمایند. بنابراین مصوبات شورای شهر شاهین‌شهر که هم عوارض مربوط به کالاها و هم عوارض مربوط به ساختمان از قبیل عوارض صدور پروانه و تمدید و ... را مطالبه و وصول می‌کند و هم اینکه از شرکت پالایش نفت اصفهان نیز معادل ۵۶ میلیارد تومان عوارض، فقط جهت تمدید پروانه مطالبه کرده است که مستند آن به پیوست ایفاد می‌گردد غیر قانونی بوده و دفاعیات شورای شهر در پرونده‌های موضوع تصمیم در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر عدم وصول عوارض صدور و تمدید پروانه در اجرای ماده ۱۷۴ قانون برنامه پنجم توسعه کذب محض است.

۴- به موجب بند خ ماده ۱۴ آیین‌نامه اجرایی نحوه وصول عوارض، وصول عوارض به نحو مضاعف ممنوع است؛ حال آن که مطالبه عوارض محل فعالیت اقتصادی مضاف بر سایر عوارض مربوط به ساختمان و محل استقرار واحد اقتصادی نظیر عوارض صدور پروانه، عوارض تمدید پروانه، عوارض سطح، عوارض پذیره، عوارض نوسازی، عوارض پسماند که در مورد اعیان و ساختمانها می‌باشد؛ وصول می‌گردد که متضمن وصول عوارض به نحو مضاعف با یک تغییر نام ساده است در حالی که تغییر نام عوارض بر اموال غیرمنقول نباید موجب دور زدن قوانین و تحمیل عوارض موازی بر شهروندان شود با کمی دقت معلوم می‌شود که فرمول محاسبه عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی ابداعی شورای شهر شاهین شهر از دو پارامتر اصلی مساحت زیر بنای واحد اقتصادی و نوع شغل ترکیب یافته است در حالی که عوارض محل استقرار واحد اقتصادی تحت عناوین فوق‌الاشاره پرداخت می‌شود و عوارض درآمد هم تحت عنوان مالیات و عوارض آلاینده طبق ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده و سایر قوانین مالیاتی وصول می‌گردد و به تصریح و تاکید ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده برای این موارد تعیین هرگونه مالیات و عوارض ممنوع است چرا که نحوه وصول مالیات پالایشگاهها در قانون صراحتاً بیان شده است. خصوصاً اینکه عوارض آلاینده موضوع تبصره ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده را نیز شهرداری شاهین‌شهر دریافت می‌کند.

۵- برخلاف مالیات که در فرهنگ دهخدا از آن به عنوان باج و خراج یاد شده و ما بازاء و عوض ندارد؛ پرداخت عوارض همواره باید در عوض کالا یا خدمتی صورت گیرد و این کالا یا خدمت مستقیماً به پرداخت‌کننده عوارض تسلیم شده و از آن منتفع و برخوردار می‌شود؛ این معنا یعنی تقابل عوارض با ارائه خدمت از سوی هیأت عمومی دیوان عدالت مورد تایید قرار گرفته و آن هیأت طی دادنامه شماره ۳۱ حکم به لزوم ارائه خدمات در برابر اخذ عوارض داده‌اند ضمن اینکه اساساً استفاده از این خدمات نیز اجباری نیست و هرکس بخواهد از خدمات مذکور استفاده کند عوارض متعلقه را نیز می‌پردازد. فی المثل کسی که قصد تجدید بنا داشت عوارض پروانه یا تمدید را می‌پردازد یا کسی که اتومبیل داشت، عوارض اتومبیل را پرداخت می‌کند ولی کسی که از این امکانات استفاده نمی‌کند یا برخوردار نمی‌شود، عوارضی هم نمی‌پردازد. در ما نحن فیه شهرداری یا شورای شهر هیچگونه خدمتی یا عوضی در قبال عوض مورد مطالبه انجام نمی‌دهند.

۶- شرکت پالایش نفت اصفهان خارج از محدوده شهر شاهین‌شهر و در حریم آن شهر قرار دارد و به موجب ماده ۳۰ آیین‌نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض مصوب ۱۳۷۸/۷/۷ که براساس قانون تشکیلات و انتخابات شورای شهر مصوب ۱۳۷۵ تصویب شده و هنوز توسط دیوان عدالت اداری ابطال یا به وسیله مقررات لاحق نسخ نشده است؛ شهرداریها حق وصول عوارض در حریم شهرها را ندارند و شورای شهر نیز حق وضع عوارض برای حریم شهرها را که خدمتی در آنها ارائه نمی‌دهند، ندارد.

۷- در راستای بند ج ماده ۱۷۴ قانون برنامه پنجم توسعه و ماده ۷۷ قانون شورای اسلامی و ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده، در ماده ۲ آیین‌نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شورای اسلامی شهر نیز صراحتاً قید گردیده است که عوارض به درآمد تعلق می‌گیرد و چنانچه فروش ملی باشد، مشمول عوارض محلی قرار نمی‌گیرد.

در همین راستا تبصره ذیل ماده ۲ آن آیین‌نامه با صراحت بیشتری راجع به وضعیت شرکت پالایش نفت اصفهان که محصولاتش به سایر نقاط کشور ارسال می‌شود، تعیین تکلیف نموده و آنها را تابع قوانین خاص که وضع شده یا می‌شوند دانسته است و مقرر داشته وضع عوارض جدید بر تولیداتی که برای عرضه در سایر نقاط یا برای صادرات

اختصاص می‌یابد و همچنین وضع عوارض بر درآمد ناشی از معادن، منابع و طرحهای ملی برعهده سایر مراجع که در قوانین و مقررات مربوط تعیین شده یا می‌شوند، خواهد بود. این تبصره به طور واضح تحت هر شرایطی شرکت‌هایی نظیر شرکت پالایش نفت اصفهان را که محصولاتش در کل کشور عرضه می‌شود از شمول عوارض محلی خارج ساخته است ولو اینکه در حال حاضر قوانین ملی در این مورد وضع نشده باشد و در آینده وضع شود. عبارات تبصره نشان می‌دهد که واضع آیین‌نامه هیأت وزیران نخواست است تحت هیچ شرایطی شرکت‌های ملی تابع عوارض محلی قرار گیرند و هدف از این آیین‌نامه نیز به دلالت تبصره ذیل ماده ۵ آن، هماهنگ کردن نظام وصول عوارض در سراسر کشور است نه اینکه شورای شهر شاهین‌شهر در کل کشور به مثابه تافته جدا بافته عمل کند و از هر طریقی برای خود ممر درآمد غیرقانونی ایجاد کند.

بنا به مراتب فوق مصوبات شورای شهر شاهین‌شهر در خصوص عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی مغایر با قوانین و مقررات آمره بوده و به همین جهت هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شرح پیش گفته آن را ابطال کرده‌اند که تقاضای ابطال مصوبات تکرار شده در سال ۱۳۹۵ را به شرح مرقوم در ستون خواسته از زمان تصویب آنها داریم.»

متن تعرفه‌های مورد اعتراض به قرار زیر است:

تعرفه شماره ۶۰۱ - ۱۳۹۵ شهرداری شاهین‌شهر:

شماره ابلاغ مصوبه:	شهرداری شاهین‌شهر	تعرفه ۶۰۱-۱۳۹۵
تاریخ ابلاغ مصوبه:		
موضوع تعرفه: عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی (غیر مشمول قانون نظام صنفی) تولیدی یا صنعتی واقع در محدوده و حریم مصوب شهر - سالانه		
معادله محاسبه عوارض:		
$T = (M1 \times X1 \times 2 \times A) + (M2 \times X2 \times A)$		
توضیحات محاسبه عوارض:		
۱- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی، سازمانهای عمومی، دولتی و غیر دولتی واقع در محدوده و حریم مصوب شهر (عم از مستقر در منطقه صنعتی، قطب صنعتی، مستقل و ...) که غیر مشمول قانون نظام صنفی بوده و فعالیت آنها تولیدی یا صنعتی می‌باشد، فارغ از نوع فعالیت (عم از اینکه فعالیت آنها تولید کالا و یا خدمات خاص به صورت تولیدی، کارمزدی، اجرای خدمات و ... باشد) و فارغ از محل فعالیت و فارغ از زمان تاسیس و راه اندازی مشمول عوارض این تعرفه بوده و موظف به پرداخت عوارض این تعرفه بر اساس نوع فعالیت به حساب شهرداری می‌باشند.		
۲- منظور از M1 مترآژ کل اعیان محل فعالیت شامل کلیه مستحدثات تولیدی، صنعتی، تأسیساتی، انبار (سرپوشیده یا سرپاز)، مخزن (به متر مکعب)، استخر و آبگیر (به متر مکعب) و ... به غیر از مسجد، نماز خانه و پارکینگ می‌باشد.		
۳- منظور از M2 مترآژ کل عرصه ملک به صورت پیوسته یا گسسته شامل محلهای صنعتی، تولیدی، آزاد، انبارهای روباز، فضای سبز و ... مربوط به واحد ذریبط که در حریم شهر وجود دارد می‌باشد.		
۴- X1, X2 ضرایب محاسبه عوارض واحد ذریبط که از ردیف مربوط نوع فعالیت (تعرفه ۶۰۳ - ۱۳۹۵) استخراج می‌گردد می‌باشند. در ضمن در تعیین این ضرایب مترآژ کل اعیان (M1) و مترآژ کل عرصه (M2) و نوع فعالیت واحد مربوطه دخیل بوده و ضرایب مورد نظر بر اساس ردیفی که نوع فعالیت و ستونی که مترآژ کل اعیان (برای ضریب X1) و ستونی که مترآژ کل عرصه (برای ضریب X2) واحد مورد نظر در آن قرار دارد استخراج خواهد شد. این ضرایب محاسبه عوارض واحد ذریبط در صورتی که مترآژ اعیان تا ۱۰۰۰ مترمربع باشد از ستون b1 و در صورتی که مترآژ اعیان ۱۰۰۰ مترمربع و بیشتر باشد از ستون b2 (یکی از دو ستون b1 و b2) و در صورتیکه مترآژ عرصه تا ۱۰۰۰۰ مترمربع باشد از ستون b3 و در صورتی که مترآژ عرصه ۱۰۰۰۰ مترمربع و بیشتر باشد از ستون b4 (یکی از دو ستون b3 و b4) و ردیفی که نوع فعالیت واحد مربوطه در آن قرار دارد (در تعرفه ۶۰۳ - ۱۳۹۵) به دست خواهد آمد. ضمناً نوع فعالیت عنوان شده در این بند عبارت از هر نوع شاخصهای که محل فعالیت واحد ذریبط با آن شناخته می‌شود و شامل نوع فعالیت، نام، نوع تولیدات و سایر موارد فارغ از اینکه واحد ذریبط یکی یا چند یا تمام شاخصهای مربوط به آن شاخصه را تولید، به صورت کارمزدی عمل، به صورت خدمات اجرا و ... نماید خواهد بود.		
۵- منظور از A ضریب مندرج در تعرفه ۱۰۳ - ۱۳۹۵ بدون شرایط عمق قیمت منطقه‌بندی آن می‌باشد.		
۶- این عوارض در ابتدای هر سال تحقق پیدا کرده و قبل وصول و پیگیری می‌باشد و کلیه اشخاص ذریبط برای واحدهای خود موظف به واریز آن از زمان تحقق به حساب شهرداری می‌باشند و به ازای هر ماه واریز زودتر قبل از پایان سال تحقق عوارض مشمول ۲ درصد کاهش به عنوان جایزه خوش حساسی خواهند بود این عوارض تا یک ماه بعد از سال تحقق بدون کاهش یا افزایش وصول خواهد شد و پس از گذشت این یک ماه به ازای هر تا یک ماه واریز دیرتر، به میزان ۲ درصد عوارض آن سال افزایش خواهد یافت. ضمناً در صورتی که واحد ذریبط کمتر از یکسال فعالیت داشته باشد، عوارض این تعرفه بر مبنای تعداد ماههای فعالیت محاسبه و اخذ خواهد شد.		
۷- پرداخت این عوارض با مجوزهای مورد نیاز که اشخاص می‌بایستی در هنگام شروع به فعالیت از مراجع ذیصلاح دریافت نمایند ارتباطی نخواهد داشت.		
۸- دریافت عوارض این تعرفه مانع از دریافت سایر عوارض قانونی نخواهد بود.		
۹- در صورتی که فعال اقتصادی (حقیقی و حقوقی) در محلی فعالیت داشته باشد بایستی عوارض این تعرفه را به حساب شهرداری واریز نماید و مالک یا مالکین (حقیقی و حقوقی) موظف به دریافت مفصلحساب شهرداری از وی (مبنی بر پرداخت عوارض این تعرفه به حساب شهرداری) می‌باشند و در صورت عدم دریافت بایستی عوارض این تعرفه را از منابع مالی خود پرداخت نمایند.		

تعرفه شماره ۶۰۲ - ۱۳۹۵ شهرداری شاهین شهر:

شماره ابلاغ مصوبه:	شهررداری شاهین شهر	تعرفه ۶۰۲ - ۱۳۹۵
تاریخ ابلاغ مصوبه:		
موضوع تعرفه: عوارض (حق بهره‌برداری، افتتاحیه) محل فعالیت فعالان اقتصادی (غیر مشمول قانون نظام صنفی) تولیدی یا صنعتی واقع در محدوده و حریم مصوب شهر		
معادله محاسبه عوارض:		
۳ برابر عوارض سالانه تعرفه ۶۰۱ - ۱۳۹۵ در زمان یوم‌الاداء این تعرفه بر اساس نوع فعالیت = T		
توضیحات محاسبه عوارض:		
۱- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی، سازمانهای عمومی، دولتی و غیر دولتی واقع در محدوده و حریم مصوب شهر (اعم از مستقر در منطقه صنعتی، قطب صنعتی، مستقل و ...) که غیر مشمول قانون نظام صنفی بوده و فعالیت آنها تولیدی یا صنعتی می‌باشد، فارغ از نوع فعالیت (اعم از اینکه فعالیت آنها تولید کالا و یا خدمات خاص به صورت تولیدی، کارمزدی، اجرای خدمات و ... باشد) و فارغ از محل فعالیت موظف به پرداخت عوارض این تعرفه بر اساس نوع فعالیت به حساب شهرداری می‌باشند.		
۲- در صورت تغییر نوع فعالیت، این عوارض بر مبنای ۲ برابر عوارض زمان یوم‌الاداء بر اساس نوع فعالیت جدید نیز اخذ خواهد شد.		
۳- پرداخت این عوارض با مجوزهای مورد نیاز که اشخاص می‌بایستی در هنگام شروع به فعالیت از مراجع ذیصلاح دریافت نمایند ارتباطی نخواهد داشت.		
۴- دریافت عوارض این تعرفه مانع از دریافت سایر عوارض قانونی نخواهد بود.		
۵- در صورتی که واحدی کمتر از ۶ (شش) ماه فعالیت داشته و محل فعالیت خود را تعطیل دائم نماید، عوارض این تعرفه به میزان ۱/۳ برای آن محاسبه و مابه‌التفاوت مبالغ پرداختی فقط این تعرفه قابل تهاوت با سایر عوارض واحد مربوطه و یا استرداد خواهد بود.		
۶- در صورتی که فعال اقتصادی - (حقیقی و حقوقی) در محلی فعالیت داشته باشد بایستی عوارض این تعرفه را به حساب شهرداری واریز نماید و مالک یا مالکین (حقیقی و حقوقی) موظف به دریافت مفاصاحساب شهرداری از وی (مبنی بر پرداخت عوارض این تعرفه به حساب شهرداری) می‌باشند و در صورت عدم دریافت بایستی عوارض این تعرفه را از منابع مالی خود پرداخت نمایند.		

تعرفه شماره ۶۰۳ - ۱۳۹۵ شهرداری شاهین شهر:

شماره ابلاغ مصوبه:	شهررداری شاهین شهر	تعرفه ۶۰۳ - ۱۳۹۵			
تاریخ ابلاغ مصوبه:					
موضوع تعرفه: ضرایب محاسبه (X ₁ و X ₂) نوع فعالیت محل فعالیت فعالان اقتصادی (غیر مشمول نظام صنفی) تولیدی یا صنعتی واقع در محدوده و حریم مصوب شهر (لیست ششم)					
تعرفه نوع فعالیت: به شرح جدول زیر می‌باشد:					
ردیف	نوع فعالیت	ستون b1	ستون b2	ستون b3	ستون b4
۱۰۱	برق (تولید)	۶/۸٪	۵/۷٪	۵/۸٪	۴/۸٪
۱۰۲	بالابر (انواع)	۶/۱٪	۴/۸٪	۵٪	۳/۸٪
۱۰۳	بسته‌بندی (صنایع)	۶/۱٪	۴/۸٪	۵٪	۳/۸٪
۱۰۴	بوفه و درآور	۶٪	۴/۵٪	۴/۸٪	۳/۶٪
۱۰۵	برزنت (انواع)	۶٪	۴/۵٪	۴/۸٪	۳/۶٪
۱۰۶	بلوک سفالی	۶/۳٪	۵/۱٪	۵/۲٪	۴٪
۱۰۷	بلورسازان (شیشه و بلور)	۶/۳٪	۵/۱٪	۵/۲٪	۴٪
۱۰۸	بلور و چینی	۶/۳٪	۵/۱٪	۵/۲٪	۴٪
۱۰۹	بیسکوئیت و کیک (انواع)	۵٪	۴/۵٪	۴/۸٪	۳/۶٪
۱۱۰	بذر (انواع)	۶٪	۴/۵٪	۴/۸٪	۳/۶٪
۱۱۱	پیچ و مهره (انواع)	۶/۱٪	۴/۸٪	۵٪	۳/۸٪
۱۱۲	پتروشیمی‌ها	۶/۸٪	۵/۷٪	۵/۸٪	۴/۸٪
۱۱۳	پالایشگاهها	۶/۸٪	۵/۷٪	۵/۸٪	۴/۸٪
۱۱۴	پی وی سی	۶/۳٪	۵/۱٪	۵/۲٪	۴٪
۱۱۵	پلی اتیلن	۶/۳٪	۵/۱٪	۵/۲٪	۴٪
۱۱۶	پوشال کولر	۶٪	۴/۵٪	۴/۸٪	۳/۶٪
۱۱۷	پلاستیک سازان	۶/۱٪	۴/۸٪	۵٪	۳/۸٪
۱۱۸	پنکه (انواع)	۶/۱٪	۴/۸٪	۵٪	۳/۸٪
۱۱۹	پشم شیشه	۶٪	۴/۵٪	۴/۸٪	۳/۶٪
۱۲۰	پرورش انواع حیوانات	۶/۱٪	۴/۸٪	۵٪	۳/۸٪

رسیدگی به موضوع از جمله مصادیق حکم ماده ۹۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ تشخیص نشد.

در پاسخ به شکایت مذکور، رئیس شورای اسلامی شاهین شهر به موجب لایحه شماره ۶۸/ش - ۱۳۹۷/۲/۳ توضیح داده است که:

«به: قضات معزز و محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

از: شورای اسلامی شهر شاهین شهر

موضوع: شماره کلاسه پرونده ۱۵۰۸/۹۶

با سلام

پس از حمد خدا و درود و صلوات بر محمد و آل محمد (ص)

احتراماً بازگشت به پرونده شماره ۱۳۹۶/۱۲/۲۱-۹۶۰۹۹۸۰۹۰۵۸۰۱۲۲۶ در خصوص

شکایت شرکت پالایش نفت اصفهان به طرفیت شورای اسلامی شهر شاهین شهر به خواسته ابطال تعرفه‌های شماره ۶۰۱ - ۱۳۹۵، ۶۰۲ - ۱۳۹۵ و ۶۰۳ - ۱۳۹۵ موضوع عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی تولیدی یا صنعتی (غیر مشمول قانون نظام صنفی) و همچنین عوارض بهره‌برداری و ... بدین وسیله مطالب و موارد ذیل‌الذکر را در مقام دفاع به جهت رد ادعاهای واهی و بی‌اساس آن شرکت به استحضار می‌رساند:

در پاسخ به بند الف گردش کار و شرح موقوف دادخواست شاکی که اظهار می‌دارد:

شورای اسلامی شاهین شهر بدون توجه به آراء صادره از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری از جمله دادنامه‌های ۴۹۱ الی ۴۹۳ - ۱۳۹۵/۵/۲۴ با انگیزه درآمدزایی اقدام به وضع عوارض در همان موضوع آراء صادره برای سال ۱۳۹۵ برحسب مساحت‌های غیرواقعی و مفروض می‌نماید بیان می‌دارد:

۱- با عنایت به تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده شوراهای اسلامی شهر

مکلف هستند در صورت وضع عوارض حداکثر تا پانزدهم بهمن ماه هر سال برای اجرا در سال بعد تعرفه‌های مورد نظر خود را تصویب و با رعایت تبصره ۱ همان ماده اعلام عمومی نمایند یعنی چنان که شورای اسلامی شهر برای سال ۱۳۹۵ وضع عوارض نماید می‌باید حسب مراتب فوق‌الذکر تا پانزدهم بهمن ماه سال ۱۳۹۴ برای تعرفه مورد تصویب جری تشریفات قانونی را رعایت نماید این در حالی است که زمان صدور دادنامه‌های ۴۹۱ الی ۴۹۳ - ۱۳۹۵/۵/۲۴ بوده لذا همان گونه که ملاحظه می‌فرمایید اظهارات آن شرکت مبنی بر بی‌توجهی این شورا به آراء صادره از سوی آن هیأت کذب محض و با هدف فریب ذهن قضات معزز آن هیأت می‌باشد و شاکی به تقدم و تأخر مصوبه شورای اسلامی شهر و رأی هیأت عمومی عنایت نکرده است.

ب: همان گونه که مستحضر می‌باشید این شورا در مقام برقراری و تصویب تعرفه‌های

عوارض محلی می‌باشد نه در مقام اجرا یعنی صرفاً مبادرت به وضع تعرفه می‌نماید لیکن شهرداری در مقام مجری مستند به تعرفه‌های این شورا اقدام به محاسبه و مطالبه عوارض می‌نماید، لذا در صورت محاسبه عوارض براساس مساحت‌های غیر واقعی و مفروض آن شرکت می‌توانسته در چارچوب قوانین و مقررات حاکم از جمله ماده ۷۷ قانون شهرداریها به موضوع اعتراض و درخواست رسیدگی در کمیسیون ماده ۷۷ را نماید در صورتی که آن شرکت بدون هرگونه اعتراض طی نامه شماره پ ن الف/۱۴۱۴/۰۰۰ - ۱۳۹۶/۲/۹ تقاضای پرداخت عوارض را کرده است.

۲- تعرفه‌های مورد ابطال در دادنامه‌های ۴۹۱ الی ۴۹۳ - ۱۳۹۶/۵/۲۴ مربوط به سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ می‌باشد که به لحاظ ذات و ماهیت با تعرفه مصوب سال ۱۳۹۴ جهت اجرا در سال ۱۳۹۵ تفاوت فاحش دارد چرا که در صورت مشابهت با تعرفه‌های قبلی وزارت کشور به عنوان ناظر منبعث از تبصره ۴ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده از تصویب تعرفه‌های مضاعف و مشابه ممانعت به عمل می‌آورد.

۳- با توجه به برگ مطالبه عوارض صادره مورخ ۱۳۹۶/۱/۱۶ اساساً عوارض مورد مطالبه وفق ردیف ۱۱۳ تعرفه ۶۰۳ - ۱۳۹۵ و ۶۰۱ - ۱۳۹۵ بوده نه تعرفه مقید در ستون موضوع شکایت و خواسته (شماره ۶۰۲ - ۱۳۹۵)

چرا که آن شماره سرفصل کلی تعرفه است که دارای زیرمجموعه‌های متعددی می‌باشد. لازم به ذکر در مواردی مشابه که درخواست ابطال تعرفه این شورا از آن هیأت شده صرفاً ردیف مربوطه که موضوع شکایت و خواسته بوده ابطال شده است نه به صورت کلی.

در پاسخ به بند ب دادخواست شاکی به تفکیک مطالب ذیل را معروض می‌دارد:

۱- در خصوص ادعای ابطال عوارض مشابه توسط آن هیأت طی دادنامه‌های ۴۱۹ الی ۴۹۳ - ۱۳۹۶/۵/۲۴ بدین وسیله به استحضار می‌رساند همان گونه که ذکر آن در

بندهای فوق رفت تعرفه‌های مذکور به لحاظ ذات و ماهیت تفاوت فاحش با تعرفه‌های مورد اشاره در دادخواست شاکی دارد.

۲- در خصوص وصف ملی بودن آن شرکت لازم به ذکر است که اولاً: دلیل و مستندی در قوانین دال بر ملی بودن آن شرکت ارائه نشده است. ثانیاً: وصف ملی بودن برای شعب بانکها با در نظر گرفتن نحوه و چگونگی اداره آنها با فعالیت شرکت شاکی متفاوت می‌باشد لذا تمسک به ملی بودن بانکها جهت معافیت از پرداخت عوارض برای آن شرکت سالبه به انتفاء موضوع می‌باشد.

در پاسخ به بند ج دادخواست شاکی به تفکیک دفاعیات ذیل به استحضار می‌رساند:
۱- این شورا با امان به ماده ۵۱ قانون اساسی و همچنین به استناد بند ۱۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و اختیارات شوراهای اسلامی با لحاظ تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مبادرت به وضع و برقراری تعرفه با رعایت دیگر قوانین و مقررات کرده است.

۲- در پاسخ به بند ۲ نیز بیان می‌دارد نظر به اینکه جری تشریفات قانونی و اختیارات وضع و برقراری عوارض به شرح بند یک توضیح داده شده بنابراین رعایت ماده ۴ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب سال ۱۳۸۰ نیز شده است.

۳- در پاسخ به بند ۳ نیز شایان توجه است اولاً: ماده ۷۷ قانون تشکیلات و اختیارات شورای اسلامی شهر با توجه به تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده منسوخ شده است کما اینکه در ماده مارالذکر نیز شورای اسلامی شهر را مخیر در وضع عوارض برای درآمدها و تولیدات کرده است و این امر خود اقرار به پذیرش عوارض و تناقض با خواسته شاکی دارد و اما در مورد ماده ۱۷۴ قانون برنامه پنجم نیز در مقام ارشاد و نه الزام شوراها را جهت وضع درآمدهای پایدار تا پایان برنامه پنجم دلالت کرده است.

ثانیاً: با عنایت به ماده ۱ قانون موسوم به تجمیع عوارض مصوب سال ۱۳۸۱ برقراری و دریافت هرگونه وجوه اعم از مالیات و عوارض از ابتدای سال ۱۳۸۲ بر اساس آن قانون و از ابتدای اجرایی شدن قانون مالیات بر ارزش افزوده بوده لذا آیین‌نامه مورد اشاره شاکی نسخ شده است. ثالثاً: از آنجا که شهرداریها خدمات متعددی را ارائه می‌نمایند بنابراین عوارض و بهای خدمات متنوعی را با عناوین مختلف ممکن است دریافت نمایند که در پرونده مطروحه شاکی به عبارت عوارض صدور پروانه و تمدید اکتفا نموده در حالی که همان گونه که مستحضرید عوارض صدور پروانه مشمول کدهای مختلفی است که هر یک بنا به فلسفه و منطق خاص خود وضع شده است و اما در خصوص عوارض نوسازی نیز اساساً به دلیل اینکه آن شرکت در حریم شهر واقع شده است به استناد قانون نوسازی و عمران شهری از پرداخت آن عوارض معاف بوده و اگر مدعی پرداخت می‌باشند می‌باید دلایل و مستندات خود را ارائه نمایند و در مورد پسماند نیز با توجه به قانون مدیریت خدمات پسماند از آنجا که آن شرکت خود مبادرت به جمع‌آوری و حمل و دفع پسماندهای عادی و صنعتی می‌نماید وجهی از بابت آن از سوی شهرداری مطالبه نمی‌شود. رابعاً: با استناد به ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده که برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات سود سهام اوراق مشارکت، سود سپرده‌گذاری و ... توسط شورای اسلامی شهر را ممنوع نموده شوراهای اسلامی شهر مجاز به وضع تعرفه به مأخذ درآمدهای آن شرکت نمی‌باشد لذا ماهیت و منطق تعرفه ۶۰۳/۱۳ - ۱۳۹۵ متوجه درآمدهای شرکت نبوده و صرفاً به لحاظ استفاده از خدمات عمومی از سوی شهرداری شاهین شهر توسط آن شرکت وضع گردیده که از مجموع پارامترهای عرصه و اعیان و همچنین قیمت منطقه‌ای در هنگام تدوین استفاده شده است. خامساً: عوارض آلاینده‌گی وفق برنامه پنجم و اخیراً برنامه ششم توسعه جمهوری اسلامی ایران بر اساس شاخص جمعیت و متأثر از آلاینده‌گی بین چند شهرستان از جمله شاهین شهر و میمه شهرستان اصفهان و خمینی شهر توزیع می‌گردد.

۴- در صورت تقسیم‌بندی خدمات ارائه شده از سوی شهرداری‌ها به خدمات عمومی و خدمات خصوصی قابل توجه است که هر یک از اهالی و ساکنین شهر با توجه به درخواست‌های مختلف و متعدد می‌باید هزینه آن را جدای از سایر هزینه‌های شهرداری پرداخت نمایند. برای مثال چنانچه شخصی متقاضی جمع‌آوری و حمل و دفع زباله و پسماند خود باشد می‌باید هزینه آن را مطابق قانون مدیریت خدمات پسماند پرداخت نماید و همچنین متقاضیان درخواست صدور پروانه و یا به مانند خدمات تدفین متوفی در هنگام خاکسپاری و غیره در مقابل آن خدمات عمومی قرار دارد که شهرداریها با توجه به وظایف ذاتی خود از جمله

۱- احداث معابر و شوارع و تنظیف بازسازی و آسفالت آن ۲- توسعه، حفظ و نگهداری فضای سبز، بخش اعظمی از بودجه خود را به آن اختصاص می‌دهند برای مثال این شهرداری جهت ایجاد کمربند فضای سبز در مجاورت شرکت و یا همچنین احداث فضای سبز نسبت به خرید ۳۵۰ هکتار زمین از سازمان مسکن و شهرسازی جهت رفع آلاینده‌گی نموده که هزینه نگهداری و حفظ آن فضا خود هزینه‌های گزافی را به شهرداری تحمیل می‌نماید لذا همان گونه که مستحضر می‌باشید به یقین خدمات عمومی ارائه شده که از محل دیگر درآمدهای شهرداری به این مراکز اختصاص داده شده با عوارض مورد مطالبه سنخیت نداشته چرا که در سال ۱۳۹۵ صرفاً حسب برگ تشخیص مبلغ حدود چهار میلیارد ریال مطالبه شده است بنابراین خدمات عمومی اصولاً به صورت مستقیم ممکن است ارائه نشود ولیکن به خاطر اینکه شاکی یا دیگر اشخاص عارضه‌ای برای شهر ایجاد می‌نمایند که اثر آن باعث کاهش دارایی شهرداری است و جهت جبران آن از طریق احداث خیابان، بلوار، کمربند فضای سبز اقدام می‌شود. لذا تأمین دلیل شماره ۱۲۹/۹۴ - ۱۳۹۴/۵/۲۶ که دلالت بر هزینه‌های انجام شده توسط شهرداری در محل استقرار شرکت است جهت رد ادعای اینکه شهرداری یا شورای اسلامی شهر هیچ گونه خدمتی یا عوضی در قبال مطالبه آن عوارض ارائه نمی‌نماید تقدیم حضور می‌شود.

۵ - مطابق تبصره ۵ ماده ۳ قانون تعاریف محدوده و حریم شهر مصوب سال ۱۳۸۴ شورای اسلامی در هر محدوده و حریمی که شهرداری عوارض دریافت می‌نماید مکلف به ارائه خدمات می‌باشد و با توجه به اینکه مرجع وضع عوارض شورای اسلامی شهرها می‌باشند شورای شهر مجاز به برقراری و وضع عوارض با رعایت سایر قوانین و مقررات در حریم می‌باشد مضافاً اینکه توجه قضات معزز را به این نکته معطوف می‌دارد که آیین‌نامه ذکر شده قدرت مقابله با قانون را ندارد چرا که آیین‌نامه توسط هیأت وزیران تصویب شده ولی قانون توسط مجلس شورای اسلامی و تاریخ تصویب آیین‌نامه مورخ ۱۳۷۸/۸/۷ و تاریخ تصویب قانون مذکور ۱۳۸۴/۱۰/۱۴ می‌باشد که قانون مذکور نسبت به آیین‌نامه موخرالتصویب و ارجح است.

۶ - در خصوص استناد به تبصره ذیل ماده ۲ آیین‌نامه وضع وصول عوارض که به شرح دادنامه ۳۶۱ - ۱۳۸۲/۹/۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری تبصره فوق‌الذکر به دلیل مغایرت با قانون و خروج از وظایف هیأت وزیران ابطال گردیده و امر باطل و فاسد اثر حقوقی مترتب نمی‌گردد و استناد به آیین‌نامه ابطالی بلاوجه و غیر قابل استناد و استماع می‌باشد ضمن اینکه وضع و برقراری عوارض به مأخذ درآمدهای شرکت همان گونه که ذکر آن در بندهای فوق رفت مغایر ماده ۵۰ و ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده می‌باشد لذا این شورا اساساً نمی‌تواند حسب مراتب یاد شده بر محصولات و درآمد اشخاص عوارض برقرار نماید. در پایان با عنایت به مراتب معنونه فوق درخواست رد ادعای واهی و بی‌اساس شاکی مورد استدعاست.»

رسیدگی به موضوع از جمله مصادیق حکم ماده ۹۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ تشخیص نشد.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۸۹/۴/۲۵ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

با عنایت به اینکه طبق ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷، برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و تولید و همچنین ارائه خدمات که در این قانون، تعیین تکلیف مالیات و عوارض آنها معین شده، ممنوع اعلام شده و در بند (الف) ماده ۳۸ همین قانون نوع عوارض معین شده است و با توجه به آراء متعدد هیأت عمومی دیوان عدالت اداری از جمله رأی ۴۹۱ الی ۴۹۳ - ۱۳۹۶/۵/۲۴ تعرفه‌های شماره ۶۰۱ - ۱۳۹۵، ۶۰۲ - ۱۳۹۵ و ۶۰۳ - ۱۳۹۵ تحت عنوان عوارض محل فعالیت فعالان اقتصادی، عوارض حق بهره‌برداری و افتتاحیه محل فعالیت فعالان اقتصادی و غیر مشمول نظام صنفی تولیدی و صنعتی واقع در محدوده و حریم مصوب، مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمد کاظم بهرامی